

Жоел кітабы және Лаодикиялық Жетінші күн адвентистері шіркеуі - Он алтыншы саны

Jeff Pippenger

2025-12-22

Он алтыншы нөмір

Негізгі тақырыпты қарастыруға кіріспестен бұрын осыншама көп сөз айтатыным үшін алдын ала кешірім өтінемін. Жоел кітабын тікелей қарастырған кезде қолданбақ ниетімдегі пайымның маңызды бөліктері болып табылатын белгілі бір пайғамбарлық желілерді өз орнына қоюды қалаймын. Бұған дейін мен Жоел кітабында «жойылып кету» деп аударылған еврей сөзі өз тамырын Ыбырайымның күндерінде келісімді бекітудің құрбандықтық тәсілінен алатынын атап өткен едім.

Оянындар, ей, маскүнемдер, жыландар; әрі ұлындар, ей, шарап ішушілердің бәрі, жаңа шарап үшін; өйткені ол аузыңнан үзілді. Жоел 1:5.

Еврей тіліндегі “cut off” сөзі — H3772, және ол бастапқы түбір болып табылады; мағынасы: «кесу (алып тастау, құлату немесе қақ бөлу); ауыспалы мағынада жою немесе жалмап қою; нақтырақ айтқанда, өсиеттесу (яғни, одақ немесе келісім жасау, әуелде тәнді кесіп, бөлшектерінің арасынан өту арқылы)».

Мен «cut off» сөзінің Strong’s бойынша берілген анықтамасының оны грамматикалық мағынада «түбір етістік» деп атайтынын түсінемін. Осыны ескере отырып, келісім мен Ыбырайымға қатысты кесу ұғымы келісімнің нұры сөзге жалғанғанын, әрі сол нұрдың өзінің бастапқы тарихи түбірінде көрсетілгенін айқындайды. Келісім тарихы тұрғысынан «кесу» — өзінің бастапқы түбірлеріне негізделген пайғамбарлық нышан; сонымен қатар ол грамматикалық тұрғыдан да түбір етістік ретінде айқындалған.

Бесінші аяттағы жариялау олардың «жаңа шараппен» бейнеленген соңғы жаңбырдың хабарына ие емес екенін ғана айқындап қоймайды, сонымен бірге олардың дәл сол жерде және сол сәтте Құдайдың келісім халқы ретінде — өздерінің «бастапқы тамырларын» Ыбырайымнан тарайтын келісім халқы ретінде — қабылданбайтынын да білдіреді.

Қырық жылдан астам уақыт бойы шөл далада қырылған ұрпақ өздерінің түпкі тамырларын көп халықтардың әкесі деген мағынаны білдіретін Ыбырайымнан таратты. Ешуа арқылы Уәде етілген жерге кірген ұрпақ өздерінің түпкі тамырларын Ыбырайымнан таратты. Мәсіхті айқышқа шегелеген яһудилер өздерінің түпкі тамырларын Ыбырайымнан таратты. Қараңғы ғасырлардан шыққан протестанттар, әрі 1844 жылы Құдайдың таңдаулы келісім халқы ретінде сыналып, қабылданбай өтіп кеткендер, өздерінің түпкі тамырларын Ыбырайымнан таратты. 1844 жылғы 22 қазанда Ең Қасиетті Орынға кірген Миллериттік Филадельфия қозғалысы өздерінің түпкі тамырларын Ыбырайымнан таратты. 1863 жылы Ерихонды қайта тұрғызған Миллериттік Лаодикия қозғалысы өздерінің түпкі тамырларын Ыбырайымнан таратты. Жақында келе жатқан жексенбілік заң кезінде Жаратқан Иенің

аузынан шығарылып тасталатын Лаодикиялық Жетінші күн адвентист шіркеуі өздерінің түпкі тамырларын Ыбырайымнан таратты. Осы ұрпақтардың бәрі жүзімдік туралы астарлы әңгімені орындады немесе орындайды.

Жоелдегі маскүнемдер өздерінің Құдай халқы ретінде қабылданбай қалғандарын және кейінгі жаңбырдың хабарына ие еместіктерін біліп, оянады. Сонда бұған кері жағдай шындыққа айналады. Жоел «даңқ тәждерін» киіп жүргендер деп сипаттайтындар сол кезде келісімге кіреді, мөрленеді және құрбандық ретінде жоғары көтеріледі. Құдай мен таңдап алынған халық арасындағы ең алғашқы бекітілген келісім Құдай халқының соңғы құрбандығында бейнеленетін сол бір «кесілуден» басталды, ал ол Жексенбілік заңнан бастау алады. Бұл кесілудің мәні — бидай мен арамшөпті ажырату. Арамшөп қабылданбай, отқа тасталады, ал бидай біріктіріліп, Елуінші күн мейрамының алғашқы өнім ретіндегі бидай тартуы болып, содан кейін «бұрынғы жылдардағыдай» жоғары көтеріледі.

Әдетте Ыбырайымның келісімін бейнелейтін төрт орын көрсетіледі. Жаратылыс кітабының он екінші тарауында Ыбырайым «шақырылып», одан ұлы халық жасау туралы уәде беріледі. Бұл келісімнің бір бөлігі емес, бірақ бұл — уәденің шақырылуы. Сол кезде оның аты Абрам еді, өйткені келісімдік қатынастың нышандарының бірі — аттың өзгертілуі. Абрамның аты келісімнің төрт қадамының үшіншісінде өзгертіледі.

Өйткені Құдай Ыбырайымға уәде берген кезде, Өзінен ұлы ешкіммен ант ете алмағандықтан, Өзімен ант етіп: «Саған молынан бата беремін және сені көбейтемін»,— деді. Осылайша, ол сабырмен күткеннен кейін, уәдені алды. Адамдар расында өздерінен ұлырақпен ант етеді, ал растау үшін берілген ант олар үшін барлық даудың соңы болып табылады. Сондықтан Құдай, уәде мұрагерлеріне Өз кеңесінің өзгермейтіндігін неғұрлым молырақ көрсеткісі келіп, оны антпен бекітті. Бұл — Құдайдың өтірік айтуы мүмкін емес екі өзгермейтін нәрсе арқылы, алдымызға қойылған үміттен ұстану үшін пана іздеп қашқан бізге күшті жұбаныш болсын дегені. Сол үміт — біз үшін жанның зәкірі іспетті, әрі берік, әрі мызғымас, әрі перденің ар жағындағы ішкі орынға енеді; сол жерге біз үшін Ілгері Кіруші ретінде Иса кірді, Мелхиседектің дәрежесі бойынша мәңгілік Бас Діни Қызметкер болып тағайындалды. Еврейлерге 6:13–20.

Шақыру — Құдайдың Ыбырамға берген уәдесі еді, әрі Ол соның артынан келген «антпен» екінші куәлікті қоса берді. Артынша келген «ант» үш құрамды болды. Уәде түріндегі шақыру, яғни бірінші қадамнан кейін, екінші, үшінші және төртінші қадамдар — Құдайдың таңдаулы халықпен жасаған нақты үш құрамды келісімі. Жаратылыс он бесінші тарауда Құдай келісімді салтанатты түрде «кесіп» (бекітіп), әсерлі рәсім арқылы орнатады: сол жерде бөлінген жануарлардың арасымен жалғыз Құдайдың Өзі өтіп, Ыбырайымның ұрпағына жерді ешбір шартсыз уәде етеді. Уәде етілген Жер екі өзеннің арасындағы жер ретінде бейнеленді: Мысыр өзені мен Евфрат өзені. Үш құрамды келісімнің бірінші қадамы екі өзеннің пайғамбарлық рәмізіне және сол рәмізге қатыстының бәріне тікелей сілтемені қамтиды. Рухтың жетелеуі Ұлай мен Хиддекел өзендерін қазір орындалу үдерісінде тұрған оқиғалар ретінде көрсеткенде, сол екі өзен Ыбырамның пайғамбарлығында типологиялық түрде алдын ала бейнеленген еді. Көрініс Ыбырамның екі өзенінің арасында өтеді; ал

оларды Даниялдың екі өзенімен біріктіргенде, төрт өзен шығады, өйткені Мәсіхтің даусы — көп сулардың даусы.

Сол күні Жаратқан Ие Ыбыраммен келісім жасап, былай деді: «Осы жерді Мен сенің ұрпағыңа бердім: Мысыр өзенінен бастап ұлы өзенге, яғни Евфрат өзеніне дейінгі жерді — кенеялықтарды, кенезиялықтарды, кадмондықтарды, хеттіктерді, периздіктерді, рефаимдерді, аморлықтарды, канахандықтарды, гиргаштықтарды және ебустіктерді». Жаратылыс 15:18–21.

Ыбырамға уәде етілген жер — соңғы күндері он патша арқылы бейнеленетін бүкіл дүние; ал келісімнің алғашқы күндерінде ол патшалар емес, он ру ретінде аталған еді. Жүз қырық төрт мың бүкіл дүниемен қақтығыста болады. Сонда дүние Аян кітабының он жетінші тарауындағы жердің он патшасына үстемдік ететін алқызыл түсті жезөкшенің басшылығымен бір дүниежүзілік үкімет жүргізетін жексенбілік ғибадатты күштеп енгізуді сынау үдерісіне тартылатын болады. Ыбырамға қатысты аңның бейнесінің шіркеу мен мемлекетке қатысты рәмізі Мысыр өзені арқылы көрсетілген, ол — мемлекеттік биліктің нышаны, және Бабыл өзені арқылы, ол — шіркеулік биліктің нышаны.

Осы оқиғалардан кейін Жаратқан Иенің сөзі Абрәмға аянда келіп, былай деді,

Қорықпа, Ыбырам: Мен сенің қалқаныңмын әрі аса зор сыйлығыңмын.

Сонда Ыбырам: «Уа, Жаратушы Ие, мен перзентсіз өтіп бара жатқанда, маған не бересің? Үйімнің мұрагері мына дамаскілік Елиезер болып тұр»,— деді. Ыбырам тағы: «Міне, Сен маған ұрпақ бермедің; енді, міне, менің үйімде туған біреу менің мұрагерім болып тұр»,— деді. Сонда, міне, Жаратқан Иенің сөзі оған келіп, былай деді:

Бұл сенің мұрагерің болмайды; қайта, өз құрсағыңнан шығатын ұл сенің мұрагерің болады. Сонда Ол оны сыртқа алып шығып: «Енді көкке қара да, егер санай алсаң, жұлдыздарды сана»,— деді. Содан кейін оған: «Сенің ұрпағың да осындай болады»,— деді.

Ол Жаратқан Иеге сенді; ал Ол мұны оған әділдік деп санады. Сосын Ол оған былай деді,

Мен сені халдейлердің Ұр қаласынан алып шыққан Жаратқан Иемін; осы жерді саған мұра етіп беру үшін алып шықтым.

Сонда ол: «Ием Жаратқан Ие, мен оны мұра етіп алатынымды неден білмекпін?» — деді. Ал Ол оған:

Маған үш жастағы бір ұрғашы бұзау, үш жастағы бір ұрғашы ешкі, үш жастағы бір қошқар, бір түркептер және бір көгершіннің балапанын ал.

Ол соның бәрін алып, оларды қақ ортасынан бөліп, әрбір бөлшегін бір-біріне қарсы қойды; бірақ құстарды бөлген жоқ. Ал жыртқыш құстар өлекселерге қонғанда, Абрам оларды қуып жіберді. Күн батып бара жатқанда, Абрамды терең ұйқы басты; міне, оны ұлы қараңғылықтың үрейі билеп алды. Сонда Ол Абрамға былай деді,

Нық біліп қой: сенің ұрпағың өздерінікі емес жерде келімсек болады, әрі соларға құлдық етеді; және оларды төрт жүз жыл бойы азаптайды. Ал олар қызмет ететін сол халықты Мен соттаймын; содан кейін олар мол дүние-мүлікпен шығады.

Сен ата-бабаларыңа тыныштықпен барасың; сен игі қартайған шағыңда жерленесің.

Бірақ төртінші ұрпақта олар қайтадан осы жерге келеді, өйткені Аморлықтардың заңсыздығы әлі толған жоқ.

Күн батып, қараңғы түскенде, міне, түтіндеген пеш пен жанып тұрған шырақ сол бөлшектердің арасынан өтті. Жаратылыс 15:1–17.

Мұсаны және Исраил ұлдарын түнде от бағаны, күндіз бұлт бағаны арқылы жетелейтін Тұлға сол «бөлінген» бөліктердің арасынан түтіндеген пеш пен жанып тұрған шырақ ретінде өтті.

Жаратқан Ие күндіз оларды жолмен алып жүру үшін бұлт бағанасында, ал түнде оларға жарық беру үшін от бағанасында алдарынан жүрді; олар күндіз де, түнде де жүре алсын деп. Ол халықтың алдынан күндіз бұлт бағанасын да, түнде от бағанасын да айырған жоқ. Мысырдан шығу 13:21, 22.

Жанып тұрған шам мен түтіндеп тұрған пеш бұлт не от бағанасын бейнеледі және Құдайдың Ыбыраммен келісімді орнатуына қатысты үш қадамның біріншісі болып табылатын пайғамбарлық элементті білдіреді. Тарау: «Қорықпа»,— деген сөздермен басталады, өйткені бірінші періштенің хабары — Құдайдан қорқу; ал Ыбырам сияқты Құдайдан қорқатындарға Құдайдан қорқудың қажеті болмайды. Қорқыныштың екі түрі бар, өйткені адамдардың да екі тобы бар.

Келісім туралы үзіндінің келесі бөлігінде Ыбырам Құдайға сенді, әрі бұл оған әділдік деп есептелді. Үш періште Жохан баяндап көрсеткен Киелі Рухтың қызметіне сәйкес келеді; ол Киелі Рухтың үш нәрсе жөнінде әшкерелейтінін үйретеді: күнә, әділдік және сот. Бұл сипаттар үш періштеге сай келеді; сондықтан келісім туралы үзіндіде Құдайдан қорқу баяндалғаннан кейін, екінші қадам ретінде әділдік айқындалады, содан соң үшінші қадам — Киелі Рухтың үшінші қызметі әрі үшінші періштенің хабары болып табылатын сот үкімі жарияланады. Келісімнің алғашқы қадамы бірінші періштенің хабарын бейнеледі, ал ол әрдайым осы үш хабардың бәрінің фракталы болып табылады. Келісім үдерісінің үш қадамы Аян кітабының он төртінші тарауындағы үш періштені бейнелейді.

Ыбырам екінші періштені белгілейтін әділ деп есептелгеннен кейін, ол құрбандық дайындайды, өйткені құрбандық үкімнің үшінші қадамының дәл алдында дайындалады. Сол құрбандық жоғары көтерілген ту іспетті Малашидің үшінші тарауындағы леуіліктердің тартуын бейнелейді. Мұсаның өміріндегі қырық жылдан тұратын үш кезең үш періштенің хабарларын бейнелейтіні сияқты, Мұсаның алғашқы қырық жылында да үш періште хабарының барлық үш қадамы бар.

Мұсаның куәлігі басталатын жер — оның ата-анасының Құдайдан қорқуынан, (бірінші қадам), содан кейін көзбен көрінетін сынақ келеді. Екінші қадам көзге көрінетін сынақты

қамтиды; дәл солай Даниял кітабының бірінші тарауында да болды: Даниял әуелі Құдайдан қорқып, Бабылдың асын жеуден бас тартты, содан кейін оның тәндік көрінісіне қарай сыналды. Ал Даниял үшін үшінші сынақ үш жылдан кейін, солтүстіктің патшасының және жексенбілік заңның нышаны болып табылатын Набуходоносор патшаның тарапынан келді; бұл — үшінші періштенің хабары.

Мұсаның ата-анасы Құдайдан қорқып, оны суда сандыққа салып қойды; ал перғауынның қызы осы жағдайды көруге жетектеліп келіп, кейін баланы аман алып қалу жағына үкім шығарды. Мұсаның өмірінің бастауы Құдайдың адамзатпен жасаған келісімінің көрінісі болды, ал содан кейін Құдай Мұса арқылы адамзат ішінен таңдап алынған бір халықпен де келісім жасады. Нұхтың адамзатпен жасалған келісімі ұлы көпшілікті білдіреді, ал Мұсаның таңдап алынған халықпен жасалған келісімі — жүз қырық төрт мың. Ыбырамның келісімді бекіту үшін әкелуге тиіс болған құрбандығы Нұх келісімінің нышанын алып жүрді; дәл сол сияқты, ғасырлар өткен соң Ыбырамның пайғамбарлығын орындаған Мұса да солай болды.

Құрбандық бес түрлі жануардан тұрды: үш жастағы қашар, үш жастағы ешкі, үш жастағы қошқар, бір түркептер және бір жас көгершін. Құстар бүтін күйінде қалдырылды, ал қашар, қошқар және ешкі екіге «тілінді». Бұл құрбандық соңғы күндері адамзат үшін көзге көрінетін сынақ ретінде байрақтың көтеріліп қойылуын бейнелейді. Перғауынның қызы үшін көзге көрінетін белгі — сандықтағы сәби Мұса болды. Сандықтың нышаны — кемедегі сегіз жан. «Сегіз» саны жүз қырық төрт мыңның байрағына тән пайғамбарлық сипаттардың бірі ретінде белгіленген. Бес жануарлық құрбандықты ескеріп, олардың үшеуін екіге бөлсеңіз, онда құрбандығыңыз Нұх арқылы бейнеленгендей сегіз бөліктен құралады, содан кейін бұл Ыбырамның құрбандығында расталады.

Құдайдың нұсқауына сай бөлінген сол бес жануар «сегіз» санын білдіреді, әрі осылайша олар кемедегі «сегіз» жан арқылы бейнеленген дүниенің ақырындағы сол жандарды білдіреді. Ыбырамның үшқырлы келісімінің екінші қадамы болып табылатын сүндеттеу белгісі туғаннан кейінгі «сегізінші» күні орындалуға тиіс еді, ал бұл рәсімнің орнын Мәсіхтің «сегізінші» күні жүзеге асқан қайта тірілуін бейнелейтін шомылдыру рәсімі басты. «Сегіз» саны Нұх пен Мұсаның келісімдерінің екеуіне де тән орныққан сипат болып табылады, және олар көтеріліп, ту ретінде ұсынылатын жүз қырық төрт мыңды бейнелейді; олар жетеудің ішінен шыққан «сегізіншісі».

Сол бес жануар кемеде болған «сегіз» арқылы бейнеленген бес дана қызды білдіреді; олар өлім көрместен ескі дүниеден жаңа дүниеге өтеді.

Ыбырамның тартуы таза тарту еді, өйткені ондағы барлық жануарлар таза жануарлар болатын, әрі олар тұтастай өртелетін құрбандықтар үшін қолданылатын негізгі жануарларды бірге бейнелейді. Бірінші періштенің хабары Жаратушыға ғибадат ету туралы өсиетті қамтиды, ал Ыбырамның пайғамбарлығы Мұсаның заманында орындалғанда орнатылуға тиіс болған киелі орын қызметінің негізгі құрбандық жануарлары ғибадат тартулары ретінде ұсынылып, сонымен бірге бірінші періштенің Жаратушыға ғибадат етуге шақыруын да алдын ала бейнелейді.

Он сегізінші аятта: «Сол күні Жаратқан Ие Абраммен келісім жасады», — деп анық айтылған. Бұл Аян кітабының он төртінші тарауындағы үш періштені бейнелейтін үш қадамның біріншісін көрсетеді. Жаратылыс кітабының он бесінші тарауындағы келісім қадамы Аян кітабының он төртінші тарауындағы бірінші періштенің хабарын білдіреді; содан кейін Жаратылыс кітабының он жетінші тарауында кездесетін Абрам келісімінің екінші қадамымен бейнеленген екінші періште келеді.

Екінші қадамда Абрамның есімі Ыбырайым болып өзгертіледі. Абрам «әке дәріптелген» дегенді білдіреді, ал Ыбырайым «көп халықтардың әкесі» дегенді білдіреді. Абрамның шақырылуында ұлы халыққа айналу уәдесі берілді, бірақ бұл уәде Абрамның есімі өзгертілгенге дейін бекітілген жоқ. Содан кейін ол таңдап алынған келісім халқының алғашқы әкесі болды. Келесі қадам үшінші періштенің хабарын бейнеледі: Ыбырайым Ысақты құрбан ету үстінде сыналды; бұл айқышты бейнеледі, ал айқыш 1844 жылғы 22 қазанды бейнеледі, ал ол жексенбілік заңды бейнелейді, яғни үшінші періштенің хабарын. Келісімнің сол үшінші қадамы 1844 жылғы 22 қазанда орындалды, және ол Жаратылыс кітабының жиырма екінші тарауында баяндалған.

Екінші қадамда, яғни екінші періштенің хабарында, Ыбырамның есімі өзгертілетін тұста, сүндеттелу рәсімі өсиет халқының және олардың Құдаймен қарым-қатынасының «белгісі» ретінде белгіленеді. Дәл екінші періштенің хабарының тарихында Құдай халқы мөрленеді. Олар жексенбілік заңмен бейнеленген үшінші періштенің хабарында ту ретінде көтеріліп қойылады, бірақ олар жексенбілік заңның алдындағы кезеңде, яғни Миллершілер тарихында 1844 жылғы 22 қазанда есік жабылардың дәл алдында мөрленеді.

2300 жылдық пайғамбарлықты бастаған, ал ол 1844 жылғы 22 қазанда үшінші періштенің келуімен аяқталған Бабылдан шығуға қатысты үш жарлыққа да осының өзі тән. Ғибадатхана бірінші жарлықтан кейін, бірақ үшінші жарлыққа дейін, екінші жарлықтың тарихы барысында аяқталды. Іргетастар бірінші жарлық кезінде қаланды, ал ғибадатхана құрылысы екінші жарлықтың тарихында аяқталды. Б.з.д. 457 жылғы үшінші жарлық 2300 жылды бастады, ал сол жарлықтың өзі яһудилерге ұлттық егемендікті қайтадан берді. Үшінші waumark-та патшалық орнатылады; бұл үшінші жарлықтағы ұлттық егемендіктің қалпына келтірілуі және жексенбілік заң кезінде жеңімпаз қауымның ту ретінде көтеріліп қойылуы арқылы бейнеленеді.

Үшінші жарлық үшінші періштенің 1844 жылғы 22 қазанда некеге келуін алдын ала бейнеледі. Қалыңдық өзін некеде емес, некеге дейін дайындайды. Жүз қырық төрт мыңның мөрленуі жексенбілік заңның дәл алдында, пайғамбарлық тұрғыдан аңның бейнесі сынағы ретінде бейнеленген уақыт кезеңінде жүзеге асырылады. Бізге аңның бейнесі сынағы сынақ мерзімі жабылардан бұрын өтуге тиісті сынақ екендігі мәлім етілген.

“Иеміз маған анық көрсетті: сынақ мерзімі аяқталмай тұрып, аңның бейнесі құрылатын болады; өйткені ол Құдай халқы үшін олардың мәңгілік тағдыры шешілетін ұлы сынақ болмақ. Сендердің ұстанымдарыңның қайшылықтары соншалықты бытыраңқы шатасқан күйде, аз ғана адам алданатын болады.

“Аян 13-та бұл мәселе айқын түрде баяндалған; [Аян 13:11–17, келтірілген].”

«Бұл — Құдай халқы мөрленбестен бұрын өтуге тиіс сынақ. Оның заңын сақтап, жалған сенбілікті қабылдаудан бас тарту арқылы Құдайға деген адалдығын дәлелдегендердің бәрі Жаратушы Ие Құдай Иегованың туының астына жиналып, тірі Құдайдың мөрін алады. Ал көктен бастау алған ақиқатты тәрк етіп, жексенбілік сенбілікті қабылдағандар аңның таңбасын алады». Manuscript Releases, volume 15, 15.

1844 жылғы 22 қазанда есік жабылды; бұл жексенбілік заң кезіндегі жабылатын есіктің бейнесі болды. Уайт ханым аңның мүсініне қатысты сынақ сынақ мерзімі жабылардың «алдында» өтуге тиіс сынақ екенін айтады, сондай-ақ ол осы сынақта біздің мәңгілік тағдырымыз шешілетінін де айтады. Жексенбілік заңға дейін қалыңдық өзін әзірлейді, ал бұл тиісті неке киіміне ие болуды талап етеді; ол киім Уағда Хабаршысының тазартушы оттарымен тазартылуға тиіс. Мөр неке алдында басылады, содан кейін неке жексенбілік заң кезінде жүзеге асады.

Уайт ханым мөрлеудің ақиқатқа әрі ақыл-ойлық, әрі рухани тұрғыдан орнығу екенін көрсетеді. Ол сондай-ақ Құдай халқы «қашан» мөрленсе, «сонда» Құдай үкімдерінің сілкінісі келетінін де айқындайды. Сілкініс — Аян кітабының он бірінші тарауындағы жер сілкінісінен басталатын үкімдер; бұл — Америка Құрама Штаттарындағы жексенбілік заң.

Миллериттік ғибадатхана Түн ортасындағы айқай кезінде аяқталды, бұл мөрдің үкімнің үшінші кезеңдік межесіне дейін қойылатынын айқындайды. Ыбырайымның келісімінде үкімнің үшінші қадамы Мория тауындағы Ысқақ болды; бұл тек айқыштағы Мәсіхті ғана емес, сонымен бірге Малахи үшінші тараудағы леуіліктердің тартуын да бейнелейді.

Ол күмісті балқытып, тазартушыдай отырып, Леуінің ұлдарын тазартады да, оларды алтын мен күмістей арылтады, сонда олар Жаратқан Иеге әділдікпен тарту алып келеді. Сонда Яхуда мен Иерусалимнің тартуы Жаратқан Иеге ежелгі күндердегідей, бұрынғы жылдардағыдай жағымды болады.

Сонда Мен сендерге үкім үшін жақындаймын; әрі сиқыршыларға, неке адалдығын бұзушыларға, жалған ант етушілерге, жалдамалының еңбекақысын жейтіндерге, жесір мен жетімге қысым көрсетушілерге, сондай-ақ жатжерліктің ақысын бұрып жіберетіндерге қарсы жедел куә боламын; әрі Менен қорықпайтын соларға қарсы боламын, — дейді Әскербасы Жаратқан Ие. Малахи 3:3–5.

Тазарту үдерісінен кейін тарту «содан кейін» ежелгі күндердегідей болады, әрі тарту үкімін соңғы әрекеті барысында әзірленеді, өйткені дәл сол кезде тазартып, тарту ретінде даярланған леуіліктер Мәсіхтің «тез куәгер болып қарсы шығуға» тиісті ақылсыз қыздармен қарама-қарсы қойылады. «Тез куәгер» — «Лаодикея қауымына берілген адал куәгер», Ол Шебнаны доптай етіп алыс бір далаға лақтырады және Лаодикеялықтарды Өз аузынан снарядтай құстырып шығарады. Бидай мен арамшөптің ажыратылуы тез болады, өйткені соңғы қозғалыстар шапшаң. Сол тез хабаршы — Малахи үшінші тарауда кенеттен Өз ғибадатханасына келетін Сол.

Малахиде «ежелгі күндердегідей» тартудың көтеріліп ұсынылуы — жүз қырық төрт мыңның байрағының көтерілуі; ол Алғашқы өнім мейрамындағы екі бұлғалма нан тартуының көтерілуі болды; ол шөл далада сырыққа ілінген жыланның көтерілуі болды; ол Мәсіхтің айқышта көтерілуі болды және бүкіл әлем таңырқап, қайран қалған кезде Шадрахтың, Мешахтың және Абеднегоның жалынды пеште Мәсіхпен бірге көтерілуі болды; ол 1843 жылғы кестенің жариялануы және 1850 жылғы кестеге көзделген мақсат болды.

Ыбырайымның келісімінің екінші сатысында сүндеттелу рәсімі белгіленіп, міндеттелді; осылайша ол келісімнің белгісіне айналды. Ыбырайым, Мұсадан өзгеше, Ысқақты дереу сүндетке отырғызды, сондықтан үшінші сатыда оны құрбандық ретінде көтерген кезде, Ысқақ сол белгіні білдіретін еді. Кейінірек сол белгі шомылдыру рәсімімен алмастырылды; екеуі бірігіп айқыш белгісіне екі куәлік береді.

«Тірі Құдайдың Өз халқының маңдайларына салынатын мөрі деген не? Бұл — адамдардың көзі емес, періштелер оқи алатын белгі; өйткені жоюшы періште осы құтқарылу белгісін көруге тиіс. Парасатты ақыл Иеміздің асырап алған ұлдары мен қыздарынан Қалғария айқышының таңбасын көрді. Құдай заңының бұзылуы болып табылатын күнә жойылып алынады. Олардың үстінде неке киімі бар, әрі олар Құдайдың барлық өсиеттеріне мойынсұнғыш әрі адал». Manuscript Release, number 21, 51.

Жаратылыс он бесінші тараудағы келісімнің алғашқы қадамында құлдықта болатын 400 жылдық уақыт пайғамбарлығы көрсетіледі, ал Пауыл осы кезенді 430 жыл деп айқындайды. Пауылдың есебі Мысырдан шығу он екінші тараудағы шақырылудан басталады, өйткені ол Ыбырамның жат жерде қоныстанып жүрген уақытын да қамтиды. Мұқият қарастырылғанда, төрт жүз жылдың отыз жылға қатысы — Пауыл алға тартқан бір нышан, ал Ыбырам алға тартқан төрт жүз жыл — басқа бір нышан. Ендеше, төрт жүз жылдық кезең нені білдіреді, төрт жүз отыз жылдық кезең нені білдіреді, және отыз жыл нені білдіреді?

Ғалымдар төрт жүз отыз жылды екі жүз он бес жылдан тұратын екі кезеңге бөлуге болатынын орынды түрде дәлелдеді: алғашқы кезең — кіріптарлық пен құлдықтан азат кезең, ал екіншісі — құлдық кезеңі.

Ыбырайым Қанаханға 75 жасында кірді, ал Ысқақ Ыбырайым 100 жасқа келгенде, яғни 25 жылдан кейін дүниеге келді. Жақып Ысқақ 60 жаста болғанда туды, ал Жақып 130 жасында Мысырға кірді. Осылайша Қанаханда 215 жыл және Мысырда 215 жыл болып, барлығы 430 жылды құрайды. Пайғамбарлықты зерттеуші үшін бұл екі өсиеттік рәмізден шыққан екі куәлікті береді, өйткені Пауыл да, Ыбырайым сияқты, есімі өзгертілген еді. Пауыл 430-ды, ал Ыбырайым 400-ді көрсетеді. Бір-бірімен байланысты екі уақыт пайғамбарлығының жол-жолымен орындалуы Құдайдың таңдаған халқының қалыптасуына алып келген алғашқы өсиет дәуірімен байланысты.

Мәсіх тарихқа көптеген адамдармен бір аптаға арналған келісімді растау үшін келген кезде, сол апта өзара байланысты екі уақыт пайғамбарлығын білдірді. Пауыл айтқан төрт жүз отыз жылдық пайғамбарлықты, Мәсіхтің аптасындағы сияқты, тең екі бөлікке бөлуге болады.

Қанахандағы 215 жылдан кейін Мысырдағы 215 жыл келді; бұл Мәсіхтің 1260 күн бойы Өз тұлғасында куәлік етуінің, содан соң Оның шәкірттерінің тұлғасында Мәсіхтің 1260 күндік куәлігінің бейнесі болды. Мәсіх келісімді растаған 2520 күн сондай-ақ Оның келісімінің «дауы» болып табылатын жеті уақытты да білдіреді.

Б.з.д. 723 жылдан 1798 жылға дейін 2520 жыл болады, әрі бұл жылдар әрқайсысы 1260 жылдан тұратын екі кезеңге бөлінеді; олар қасиетті орын мен қолды 1260 жыл бойы таптап-жаншыған пұтқа табынушылықты, содан кейін қасиетті орын мен қолды 1260 жыл бойы таптап-жаншыған папалықты білдіреді. Мәсіх аптасының ортасы айқыш болды, ал аптаның ортасы (538) қасиетті орын мен қолды таптап-жаншыған пұтқа табынушылықтың 1260 жылдық куәлігін туындатады, содан кейін пұтқа табынушылықтың папалық шәкіртінен шыққан пұтқа табынушылықтың 1260 жылдық куәлігі келеді. Мәсіхтің рақым Патшалығы айқышта билікке ие болғанда, бұл антихристтің патшалығы билікке ие болған 538 жылды бейнеледі. Айқышта тәндік Исраил айналып өтіліп, рухани Исраил басталды. 538 жылы тәндік пұтқа табынушылық айналып өтіліп, рухани пұтқа табынушылық басталды.

Ыбырамның төрт жүз жыл туралы пайғамбарлығы, сондай-ақ төрт жүз отыз жыл болып табылады. Бұл — сол бір пайғамбарлық, бірақ екі келісім белгісі арқылы баяндалған. Өзара байланысты осы екі уақытқа қатысты пайғамбарлық Құдай халқының көне Исраилдің келісімдік тарихының басында орындалатын құлдығы мен азат етілуін айқындап көрсеткен. Көне Исраилдің келісімдік тарихының соңында бір уақытқа қатысты пайғамбарлық екіншісімен, бір күн — бір жыл арақатынасында, сәйкес келеді; осылайша азат етілу мен құлдықты ерекше атап көрсететін екі уақытқа қатысты пайғамбарлық анықталады.

Ежелгі Исраилдің басталуы мен аяқталуының ортаңғы тарихында біз Даниялды Бабыл тұтқынында көреміз. Құлдықты және құтқарылу уәдесін айқындайтын сол келісімдік тарихтан ежелгі Исраилдің келісімдік тарихын қазіргі Исраилдің келісімдік тарихымен байланыстыратын пайғамбарлық баяндалып беріледі. Даниял кітабында екі уақыттық пайғамбарлық айқын көрсетілген. Леуіліктер жиырма алтындағы Мұсаның «жеті уақытының» «анты» Даниял 9/11-де айқындалады, сондай-ақ Даниял сегіздегі он үшінші аяттың сұрағы да айқындалады; сол сұрақ он төртінші аяттың жауабына жетелейді, ал ол 2300 жыл туралы пайғамбарлықты анықтайды. Егер бұзылса, «қарғысқа» айналатын «ант» — Даниял тоғыз он бірдегі «Мұсаның қарғысы» — б.з.д. 677 жылы оңтүстік патшалыққа қарсы жүзеге асырылғанда басталып, 1844 жылдың 22 қазанында аяқталды; дәл солай 2300 жыл да аяқталды. Он үшінші аяттың сұрағында екі 2520 бытырау да қамтылған, ал он төртінші аяттың жауабы — 2300.

Ежелгі Исраилдің келісімдік тарихының альфасы болған Мұсада қалай болса, және ежелгі Исраилдің келісімдік тарихының омегасы болған Мәсіхте қалай болса, сол сияқты қазіргі Исраилдің бастапқы альфа тарихы да өзара байланысқан екі уақыттық пайғамбарлықты қамтыды. Оның бірі бұғаулану мен құлдықты, ал екіншісі азат етілуді білдірді. Ежелгі Исраилдің альфа тарихындағы 430 жылдың екі тең кезеңге бөлінуі, Мәсіх келісімді растаған аптада қайталанған пайғамбарлық бөліністі және келісімді бұзғаны үшін тағайындалған, екі

тең кезеңге бөлінген өзара байланысты сот кезеңін бейнелей отырып, қазіргі Израилдің альфа тарихының да соған ұқсас пайғамбарлық тірегі болатынын айғақтайтын екі куәгерді алға тартады. Бірге аяқталатын 2520 жыл мен 2300 жыл, ортасында тең бөлінетін пайғамбарлықты иеленетін, өзара байланысқан екі уақыттық пайғамбарлықтың үшінші куәлігін береді.

Үш куәлік жанды мынадай үмітке жетелер еді: Жаратқан Ие қазіргі Израилдің омега тарихында жүз қырық төрт мыңмен келісімге кірген кезде, пайғамбарлық уақытқа қатысты өзара байланысты екі пайғамбарлық және екі тең бөлікке бөлінген соған байланысты бір кезең болар еді; бірақ бұлай болуы мүмкін емес, өйткені Жаратқан Ие қазіргі Израилмен келісімге кірген кезде, Ол қолын көкке көтеріп, уақыт енді болмайтынын жариялады.

Жүз қырық төрт мыңның келісімі алғашқы өнімнің бидай тартуының екі тербелтілетін наны арқылы бейнеленеді. Үш куәгерден тұратын пайғамбарлық құрылым, одан кейін пайғамбарлық уақыттың айырым белгісінен айырылған қосарлы куәлікпен жалғасатын бұл тәртіп, Абрамның бірдей етіп екіге бөлінген құнажын, бірдей етіп екіге бөлінген ұрғашы ешкі және бірдей етіп екіге бөлінген қошқар ұсынуынан, содан соң бір түркептер мен бір көгершін ұсынуынан табылады.

Алғашқы үш құрбандықтың бәрінің нышандық мәніне үш жыл қатысты болды; бұл олардың пайғамбарлық уақытқа ие болған үш құрбандықты білдіретінін көрсетеді. Бұл үш құрбандықтың бәрі пайғамбарлық уақытқа ие болып қана қойған жоқ, олардың әрқайсысында да екі кезеңге тең бөлінген пайғамбарлық уақыт болды. Көгершін мен көгершіннің балапанына қатысты жас көрсетілмеген; олар тек жас болуы керек еді, өйткені олар екі құспен, яғни екі табынмен бейнеленетін келісім халқының соңғы ұрпағын білдіреді.

Екі отар ұлы көпшілікті және жүз қырық төрт мыңды білдіреді, бірақ екі құстың мағынасы екінші дәрежелі. Көгершін — киелі ғибадатханаға арналған құрбандықтардың бірі, әрі көгершіннің құрбандық ретіндегі анықтамасын қарастырғанда, көп жағдайда ол бір түрдегі кептерді білдіреді; ал Ыбырамның құрбандығындағы көгершін қауырсыны әлі шықпаған тым жас құсты, не одан да жаманы — қауырсындары жұлынып тасталған құсты білдіреді. Осы пайғамбарлық деңгейде бұл екі құс — бидай мен арамшөптер.

Ақырғы күндері ту көкте құс секілді көтерілетін болады, әрі дәл сол уақытта екі арам құс зұлымдықты көтеріп, оны Шинардағы тағына отырғызбақ.

Сонда менімен сөйлескен періште алға шығып, маған былай деді: «Енді көзіңді көтеріп, не шығып келе жатқанын көр». Мен: «Бұл не?» — дедім. Ол: «Бұл — шығып келе жатқан ефа», — деді. Тағы да ол: «Бұл — бүкіл жер жүзіндегі олардың кейпі», — деді. Сонда, міне, бір талант қорғасын көтерілді; және бұл — ефаның ортасында отырған бір әйел.

Сонда ол: «Бұл — зұлымдық», — деді. Сөйтіп ол оны ефа өлшемінің ішіне лақтырып жіберді де, оның аузына қорғасын қақпағын тастады.

Сонда мен көздерімді көтеріп қарадым, міне, екі әйел шығып келе жатты, әрі олардың қанаттарында жел бар еді; өйткені олардың қанаттары ләйлектің қанаттарындай еді; және олар ефа өлшемін жер мен көктің арасына көтеріп әкетті. Сонда мен өзіммен сөйлескен періштеден: «Бұлар ефа өлшемін қайда апарып барады?» — деп сұрадым. Ол маған: «Оған Шинар жерінде үй салу үшін; сонда ол орнықтырылып, өз тұғырының үстіне қойылатын болады», — деді. Зәкәрия 5:5–11.

Папалық, «зұлымдық» ретінде бейнеленіп, не болмаса Пауыл тарапынан «әлгі зұлым» деп аталып, 1798 жылы өлімші жарасын алды, сол кезде ол отырған себеттің үстіне бір талант қорғасын қойылды. Бұдан кейін спиритизм мен діннен безген протестантизм оны жоғары көтеріп, Шинарда оған үй салып береді; бұл Құдай Өзі белгі ретінде жоғары көтеруге ниет еткен үйді салып біткен дәл сол мезетте болады. Зәкәрияда қолдан жасалған жалған белгі зұлымдықтың әйелі ретінде, ал белгі көгершіндер ретінде бейнеленген. Сонда әлем Рим мен көгершіннің арасында таңдау жасайтын болады: Рим — әрбір арам әрі жиренішті құстың торы, ал көгершін — Құдайдың адамзатпен жасаған келісімінің нышаны.

Сонда ол зор дауыспен қатты айқайлап былай деді: Ұлы Бабыл құлады, құлады, әрі жындардың тұрағына, әрбір арам рухтың мекеніне және әрбір арам әрі жек көрінішті құстың қапасына айналды. Аян 18:2.

Мәсіх Өзінің өлімі мен қайта тірілуіне байланысты: «Осы ғибадатхананы бұзыңдар, Мен оны үш күнде қайта тұрғызамын», — деп айтты. Сол үш күн Мұсаға, Мәсіхке және миллериттерге қатысты болғаны сияқты, бір ғибадатхана тұрғызылатын пайғамбарлық кезеңді білдіреді. Ыбырамның құрбандығына арналған үш жасар қашар, ешкі және қошқар туралы талап біз қазір қарастырып отырған келісім тарихтарының әрбір үшеуінің ішінде бір ғибадатхана тұрғызылатынын бейнелейді. Жүз қырық төрт мыңға қатысты соңғы келісім ғибадатханасы — көкке тәж іспетті көтерілетін ту. Осы себепті қашар, ешкі және қошқар — жердегі аңдар; сөйтіп олар көкте ұшатын құстардан ажыратылады. Соңғы күндерде тұрғызылатын келісім ғибадатханасы — Иерусалимнің барлық төбелер мен таулардан жоғары көтерілетін кезі.

Мен әлі де Ыбырамның үш келісім қадамының алғашқысының әрбір құрамдас бөлігін түгел анықтамаған болсам да, осы уақытқа дейін қарастырған әрбір құрамдас бөліктің ежелгі тура мағынадағы Исраилдің басталуында да, аяқталуында да, сондай-ақ қазіргі Исраилдің басталуында да өзіне сәйкес баламасы бар. Біз Аян кітабының он төртінші тарауындағы үш періштенің үш қадамын Ыбырамның алғашқы келісім қадамынан көрсеттік. Ыбырамның алғашқы келісім қадамындағы үш періштенің фракталы, Ыбырамның екінші және үшінші келісім қадамдарын қарастырғанымызда, одан да айқынырақ расталатын болады.

Ыбырамның «сегіз» құрбандығы Мұсаның киелі шатырындағы рәсімдердің бір бөлігіне айналатын құрбандықтарды ғана білдіріп қоймай, сонымен бірге Құдайдың келісім халқының тарихындағы пайғамбарлық уақыттың рөлін айқындап, растайды. Олар Исраилдің, мейлі тәндік болсын, мейлі рухани болсын, Құдайдың таңдаулы халқы ретіндегі басталуы мен аяқталуын растайды.

Пауылдың 430 жылы — пайғамбарлық кезең, оны Ыбырамның 400 жылынан қисынды түрде бөліп қарастыруға болмайды. Оларды бірінің үстіне бірін қабаттастырғанда, олар отыз жылдық кезеңді, содан кейін төрт жүз жылды береді. Біз келесі мақалада осы жерден жалғастырамыз.

«Ескі Өсиетте жазылған пайғамбарлықтар — соңғы күндерге арналған Жаратқан Иенің сөзі, әрі олар Сан-Францисконың қаңырап бос қалғанын көргеніміз қандай анық болса, дәл сондай анық түрде орындалады». Хат 154, 1906 жылғы 26 мамыр.